určení kvalifikace za rok 1926 nemůže působiti zpětně, i když určení to se stalo teprve v roce 1927, a že proto nebyl dán předpoklad o chybné výměře služebních požitků jeho. Pokud pak st-l poukazuje na to, že jiným úředníkům za stejných skutkových předpokladů bylo zvýšení služného ponecháno, nemůže nss k vývodům těmto přihlédnouti, ježto nss může toliko zkoumati, zdali nař. rozhodnutím nebylo porušeno subj. právo st-lovo, nemůže však přihlížeti k tomu, jak žal. úřad postupoval v případech jiných.

Č. 10.799.

Pojištění sociální: Platební výměr okr. nemoc. pojišťovny, podléhající opravnému řízení, či pouhá upomínka?

(Nález ze dne 24. října 1933 č. 17.530.)

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Užhorodě proti zemskému úřadu v Užhorodě o sociální pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okresní nemocenská pojišťovna v Užhorodě zaslala Ignáci K. v T. přípis ze 17. ledna 1929 tohoto znění: »Sdělujeme Vám, že podle rozhodnutí zem. úřadu v Užhorodě z 15. října 1929 připsali jsme k dobru Vašeho účtu Kč 657.15 co příspěvky nemocenského a invalidního pojištění za sezonní dělníky za dobu od 1. srpna—28. srpna 1926. Zároveň Vám sdělujeme, že od 30. září 1929 dluhujete nám na nemocenské příspěvky obnos Kč 2898.85, na invalidní a starobní 2887 Kč 40 hal., úroky Kč 105.45, advokátní upomínky Kč 32.—, různé Kč 8.—, úhrnem Kč 5931.70. Vykázaný obnos račte nám během 8 dní poukázati, jinak budeme nuceni vymáhati jej cestou soudní exekuce.«

Proti této platební výzvě si Ignác K. stěžoval u notářského úřadu v Užhorodě, namítaje, že žádných příspěvků nedluhuje, a že ve výkaze není ani uvedeno, o jaké dělnictvo tu jde. Okr. nemoc. pojišťovna v Užhorodě, předkládajíc toto odvolání, uvedla, že stížnost je nepřípustná, poněvadž nejde o výměr podle § 189 zák. č. 221/24, nýbrž o upomínku, aby zaplatil pojistné, které se stalo už pravoplatným a vymahatelným —, jest však i bezdůvodnou, neboť vykázaný nedoplatek je správný a vymahatelný.

Měst. notář. úřad v Užhorodě výměrem z 28. srpna 1930 stížnosti zaměstnavatelově vyhověl a nařídil okr. nemoc. pojišťovně v Užhorodě, aby vydala nový platební výměr, z něhož by bylo patrno, za které osoby jest pojistné žádáno.

Zem. úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání okr. nemoc. pojišťovny v Užhorodě a potvrdil výměr politického úřadu I. stolice z jeho důvodů, dodav ještě toto: »St-l tvrdí, že na obnosy 2898.85 Kč a 2887.40 Kč nikdy žádných platebních výměrů neobdržel. Byl tedy oprávněn tamní přípis ze 17. ledna 1929 pokládati za původní platební výměr a měl plné právo se proti němu odvolati. Mimo to předpisuje tamní napřed uvedený přípis též zaplacení obnosů 32 Kč za advokátní upomínky a 8 Kč za různé. Ohledně těchto obnosů jest tamní přípis původním platebním výměrem a žádnou pouhou upomínkou, neboť okr. nemoc. pojišťovny nejsou oprávněny požadovati od stran zaplacení jakýchkoli obnosů z podobných titulů, aniž straně poskytly možnost proti

tomu se ohraditi. Ustanovení § 161 zák. č. 221/24 nebéře stranám právo vésti proti platebním výměrům resp. přípisům okres. nemoc. pojišťoven, jimiž se od nich žádá za placení určitých obnosů, stížnost. Nař. rozhodnutím nebylo také tamní pojišťovně zakázáno požadovati obnosy od strany prozatím ev. exekutivně vymoci a nelze se zde tudíž na ustanovení § 161 odvolávati.«

Na toto rozhodnutí podala stížnost okresní nemocenská pojišťovna v Užhorodě. Stížnost dovozuje, že stěžující si pojišťovna shora cit. dopisem, jenž byl v pořadu instančním nař. rozhodnutím zrušen, nečinila žádných opatření nebo rozhodnutí, st-li žádného pojistného nepředpisovala, neboť mu vyměřila pojistné již před tím řádnými platebními výměry. Dopis ten není podle náhledu stížnosti řádným výměrem ve smyslu § 189 zák. č. 221/24, nýbrž pouhým sdělením a nemá náležitostí platebního výměru, nemaje dodatku o opravných prostředcích a nebyv zaměstnavateli doručen tak, jak cit. zák. v § 189 odst. 3 předpisuje. Okolnost pak, že pojišťovna uvedeným dopisem žádala o náhradu obnosů 32 Kč a 8 Kč, nemohla prý dáti obyčejnému dopisu charakter platebního výměru, a mohl zaměstnavatel žádané plnění prostě odmítnouti. Stížnost dospívá takto k závěru, že opravný prostředek zaměstnavatelův nesměřoval proti »výměru« pojišťovny, jaký zákon má na mysli, a že proto adm. úřady vzhledem k předpisu § 239 cit. zák. nebyly oprávněny o něm rozhodovati, ale měly jej a limine jako nepřípustný odmítnouti.

O námitce této uvážil nss toto:

Pro kompetenci politických úřadů přichází v daném případě v úvahu jedině § 239 zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb. (ve znění zák. č. 184/28), který stanoví, že o opravných prostředcích proti výměrům nositelů pojištění (§ 189) náleží rozhodovati politickým úřadům, pokud rozhodování není přikázáno soudům. Jest mimo spor, že o případ soudní kompetence zde nejde, na sporu jest otázka, pro kompetenci politických úřadů rozhodná, zdali shora cit. dopis pojišťovny ze 17. ledna 1929 lze kvalifikovati za výměr pojišťovacího ústavu podle § 189 čili nic. Žal. úřad zodpověděl otázku tu kladně a to po názoru nss-u právem.

Podle § 189 cit. zák. opatření a rozhodnutí pojišťovacích ústavů, určená zájemníkům (stranám), jest jim doručiti písemně výměrem. Tím stanoven pojem »výměrů« pojišťovacích ústavů tak, že jsou jimi rozhodnutí a opatření těchto ústavů určená stranám. Cit. písemné sdělení stěžující si pojišťovny ze 17. ledna 1929, učiněné Ignáci K. jakožto zaměstnavateli, bylo nepochybně určeno straně (zájemníku). Má však také povahu opatření a rozhodnutí pojišťovacího ústavu. Každý správní akt, jímž se důsledky z normy vyplývající aplikují na určitý subjekt, resp., jímž se upravuje právní posice, zakládají nebo deklarují práva a závazky určitého subjektu, jest podle své povahy rozhodnutím nebo opatřením. Povahy této nepozbývá již tím, že opakuje nebo shrnuje opatření nebo rozhodnutí dřívější aneb jeho část, a jest proto způsobilý, aby strana opravným prostředkem domáhala se jeho instančního přezkoumání.

Dopis okr. nemoc. pojišťovny ze 17. ledna 1929 stanoví Ignáci K. z titulu pojištění podle zák. č. 221/24 zcela určité povinnosti, vyzývá jej, aby zaplatil 5.931.70 Kč, vytyčuje přesný termín, do kterého jest pří-

kazu vyhověti, a připojuje hrozbu exekucí. Podle tohoto svého obsahu upravuje po případě deklaruje dopis ten určité závazky zaměstnavatelovy způsobem takovým, aby mohl pojišťovně sloužiti za exekuční titul.

Právem proto žal. úřad přiznal dopisu tomu povahu výměru ve smyslu cit. §§ 189 a 239. Této povahy, podávající se z jeho obsahu, nemůže zmíněný výměr pozbýti vadami formelními, na které stížnost poukazuje, tvrdíc, že nemá náležitostí platebního výměru, nemaje dodatku o opravných prostředcích a nebyv zaměstnavateli doručen tak, jak cit. zákon v § 189 odst. 3 předpisuje. Neboť zákon nestanoví sankce, zbavující výměr pojišťovny této jeho vlastnosti, nebyl-li zachován předpis upravující způsob doručování výměrů (§ 189 odst. 3), a nedostatek právního poučení má jen ten účinek, že výměr se stává pravoplatným až, nebylo-li mu odporováno do 6 měsíců (§ 189 posl. věta).

Č. 10.800.

Živnostenské právo: * Podle volebního řádu pro volby v živn. společenstvech a společenstevních jednotách, vydaného vl. nař. č. 10/1929 Sb., je kandidátní listina ztížena pouhou formální vadou ve smyslu 3. odst. § 7 tohoto vl. nař., není-li v ní vyznačeno, pro který druh voleb současně konaných je podána.

(Nález ze dne 24. října 1933 č. 17.610.)

Věc: Evžen F. v P. proti zemskému úřadu v Praze o volbu společenstevního představenstva.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l podal proti volbě představenstva gremia klenotníků, zlatníků a stříbrníků v P., která se konala dne 23. června 1930, námitky, v nichž vytýkal, že volební komise neprávem zamítla kandidátní listinu, kterou předložila volební skupina, označivší se jako »Skupina volební ku povznesení výroby a odbytu« a žádal, aby provedená volba představenstva gremia byla zrušena pro nezákonnost.

Magistrát hl. m. Prahy výměrem z 11. prosince 1930 vyhověl námitkám, zrušil provedené volby a nařídil vypsání nových voleb.

K odvolání gremia zrušil zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím v odpor vzatý výměr, protože zmíněná kandidátní listina neobsahovala seznam kandidátů, nýbrž jenom jména 10 členů gremia bez dalšího bližšího označení. Tuto vadu prohlásilo nař. rozhodnutí za vadu rázu materielního, jež pro tento svůj ráz má za následek neplatnost kandidátní listiny, takže tuto vadu nelze dodatečně odstraniti v opravném řízení předepsaném v § 7 odst. 3 vl. nař. z 18. ledna 1929 č. 10 Sb. k odstranění formálních vad kandidátních listin. Důsledkem toho dospěl žal. úřad k závěru, že volební komise nebyla vůbec oprávněna, tím méně povinna vrátiti řečenou kandidátní listinu zmocněnci volební skupiny k odstranění vady, nýbrž byla povinna kandidátní listinu prohlásiti za neplatnou. Konečně podotkl žal. úřad, že dodatečné přidělení funkcí osobám uvedeným na listině označené jako kandidátní bylo by ve své podstatě vlastně